

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมะกล่อมจิตให้สงบ

ก่อนจึงหัน

วัดนี้มันเลอะได้สองทางนะ ทางพระเข้ามาๆ ก็มาเลอะในวัด ถูกขับไล่ออกไปก็
เยอะในวัดนี้ มันแทรกเข้ามาๆ แล้วทำความเลอะเทอะในวัด พอทราบแล้วขับออกๆ
แล้วประชาชนก็เหมือนกัน เข้ามาอยู่ในวัดนี้เอาเรื่องเอาราวเข้ามา บางรายก็ฟ้องเข้ามา
หาเรา เราสืบๆ พวกนี้มาหาเรื่องข้างนอก หาดูโทษคนนั้นดูโทษคนนี้ โทษของตัวเองไม่
ดู เสียตรงนี้ละ ฆราวาสที่เข้ามาอยู่ในวัดนี้มาทำความเสียหายแก่วัดเยอะนะ ที่จะเจริญ
ให้เรามองแทบไม่เห็น เตี้ยมาแ่งนั้นเตี้ยมาแ่งนี้ เราอยู่จุดศูนย์กลางเลยออกจะแตก
พระเข้ามาๆ เหมือนกัน เข้ามาก็มาทำลายในวัดแบบต่างๆ กัน จะมีเจตนาหรือไม่เจตนา
เราไม่ทราบ ทราบได้แต่ความเสียหายที่พระเลวๆ อย่างนั้นมาสร้างขึ้น

ฆราวาสอีกก็เหมือนกัน เอาเรื่องนั้นมาฟ้อง เอาเรื่องนี้มาฟ้อง ตัวเองเป็นพิน
เป็นไฟอยู่ไม่ได้ ต้องห้ามมองโทษคนนั้นห้ามมองโทษคนนี้ โทษเต็มตัวในหัวใจเจ้าของไม่
ดู ไปหาดูคนนั้นคนนี้ ตำหนิคนนั้นตำหนิคนนี้ ดีไม่ดีก็ตำหนิเข้ามาหาพระ เราเอาจริง
เอาจริงนะ เราจะสืบตามร่องรอยนี้ให้ทราบทุกอย่างๆ เมื่อทราบแล้วก็เห็นเรื่องเห็นราว
ของผู้ฟ้องร้องมาว่าเป็นคนชนิดใด นั้นมันบอกนะ เราเอาจริงเอาจริงมาก เรื่องที่จะเชื่อ
ง่ายๆ เราไม่เชื่อเราพูดจริงๆ เราจะเอาเหตุเอาผลเข้าเชื่อ เอาหูเอาตาเข้าเชื่อ
สอดแทรกดูเรื่องไหนต่อเรื่องไหน

นี่ละที่เราเคยไปอยู่เสมอ กลางคืนเงียบๆ เราจะไม่จุดไฟ เราจะชอกแซกเข้าไป
ในวัดนี้ เข้าไปหมดเลย บางทีก็ไปโดนพระเดินจงกรมมืดๆ ขโมยไปโดนเจ้าของบ้าน
เข้า พระท่านเดินจงกรมเงียบๆ ท่านไม่จุดไฟ เราตัวขโมยก็แทรกเข้าไปไม่จุดไฟ
เหมือนกัน ไปโดนกันทางจงกรมก็มี เราพูดให้ชัดเจน นี่ละสอดแทรกดู ข้างในนี้ถ้าหาก
เหมือนพระเราแหลกหมดนะ ถูกไล่ออกจากวัดมากต่อมาก แต่ไม่ใช่ฐานะที่จะทำอย่าง
นั้น มีตั้งแต่เฉพาะพระ

เพราะฉะนั้นถึงได้เตือนเสมอข้างใน เอาแต่เรื่องแต่ราวเข้ามา มาหาศีลหาธรรม
จะได้อรุณธรรมออกมาอดกันบ้างพอเป็นสิริมงคลและเป็นกำลังใจของกัน มันไม่มี
เอาแต่เรื่องราวต่างๆ เข้ามาที่เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน ดีไม่ดียังฟ้องเข้ามาหาพระอีก
ว่าพระองค์นั้นไม่ต้องคดีนี้ไม่ต้องอะไรบ้าง เราสืบให้ทราบชัดเจน เราก็ก็นั่งเห็นซื่อเห็นความ
เลวของผู้ฟ้องมาอีก เราไม่ได้เชื่อง่ายๆ นะ ทุกอย่างจะเก็บไว้เรียบร้อย แล้วคอยสอด
คอยแทรกหาเหตุหาผลตามที่เขาฟ้องร้องมา ไม่เชื่อง่ายๆ นะนี่

มีเยอะนะทางฝ่ายฆราวาสที่มาทำความเสียหายแก่พระ มีฟ้องร้องพระบ้าง ะไรบ้าง เราตามสืบให้ทราบหมด ครั้นแล้วก็เหลว ไปลงอยู่ที่คนเลวนั้นแหละที่ ฟ้องร้อง มันพิลึกนะ คนเข้ามาเกี่ยวข้องมาก ๆ อย่างนี้โลกเขาก็จะคิดไปแบบโลกนั้นละ มีความยินดี หลวงตาบัวมีคนมาเคารพเลื่อมใสมาก เราไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ หัวใจเรา เป็นอันเดียวเท่านั้น สว่างจำครอบครัวโลกธาตุ ไม่มีสมมุติใดๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อสมมุติ เข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนมากมันเป็นของเหลวๆ สอดเข้ามาแทรกเข้ามา ดูมันตลอด นี่ละที่เราได้เรื่องมาพูด มันพิลึกนะ พวกมาปฏิบัติธรรมละส่วนมากทำความเสียหายในวัดนี้

พระนี่ก็ถูกขับออกเรื่อย ๆ มาโกโรโกโส มันน่าทุเรศนะ ที่นี้เราเป็นผู้หนัก ใครเคารพนับถือก็จะดีใจ ว่าหลวงตาบัวมีคนเคารพนับถือมาก หลวงตาบัวไม่ได้ดีใจนะ แยกยิ่งกว่าภูเขาทิ้งลูกด้วยความหนัก ภูเขาหนักแต่เราไม่ได้ไปแบก ไอ้คนมนุษย์ชี้ เหม็นนี่นะแบกกันตลอดเวลา ดังที่พูดนี้ก็พูดเรื่องแบกกันนั่นเอง ภาระมาทุกแบบทุก ฉบับ พิจารณาให้ดีนะ มานี้ให้พิจารณาให้ดี ให้เก็บความรู้สึกให้ดี อย่าปากเปราะปาก บอน ปากเปราะปากบอนทำความเสียหายมาก นิทานมีแต่เราไม่ยกมา เวลาไม่พอ นิทานโทษแห่งความปากบอน มีในชาดกนะแต่เราไม่เอามาพูด เราพูดมาเป็นตัวอย่าง เรื่องปากเปราะปากบอนไม่ดี

อยากให้คนเคารพนับถือ แต่ตัวเองไม่เคารพนับถือ ปฏิบัติตัวเองให้เป็นคนดี จะให้ใครมาเคารพนับถือ แม้แต่ไอ้ปู่ก็เขาก็ไม่ไปเคารพแหละ มันไม่ไปติด ถ้าใครเอา ข้าวต้มขนมให้มันมันเอาแหละไอ้ปู่ก็ เพราะฉะนั้นไอ้ปู่ก็มันถึงเข้าครัวบ๋อย ไปที่นั่น ประจบตรงนั้นประจบตรงนี้ห้องป่องออกมา แล้วมาที่ในครัวนี้พระจัดอาหารให้กินตอน เย็นมันก็ต้องป่อง มันออกมาจากโน้นที่มันจะไปไหนห้องป่องแล้ว พวกกันพิจารณาให้ดี เลอะเทอะนะ

อย่าเข้าใจว่าหลวงตาบัวจะดีใจนะพี่น้องทั้งหลายเข้ามา มาก ๆ นี้ เป็นภาระที่จะต้องแบกต้องหาม เพราะเราพอทุกอย่างแล้ว ความสรรเสริญก็เป็นส่วนเกิน ตก ออก ๆ ความนินทาเกล็ดเป็นส่วนเกิน ตกออก ๆ แต่ความนินทามาหาเราเราไม่เป็นไร ที่มากระทบกระเทือนกับวงคณะพระเจ้าพระสงฆ์ที่เราปกครองอยู่ อันนี้หนักมากนะ พวกกันพิจารณาให้ดี เลอะเทอะทีเดียว

วัดเรานี้ปฏิบัติอย่างเข้มงวดกวดขัน เวลานี้เรียกว่าลดหย่อนลงบ้าง มันก็ยิ่งเพิ่มความเลอะเทอะขึ้นจากความลดหย่อนของเรา แต่ก่อนพูดจริงๆ ไม่เอาพระมาก ๆ อย่างมากที่สุดไม่ให้เลย ๑๘ องค์ เข้มงวดกวดขันทุกสิ่งทุกอย่าง ประชาชนเข้ามา เกี่ยวข้องไม่ได้ เราปฏิบัติอย่างนั้น เดียวนี้เป็นยังไงละ มันเป็นส่วนเป็นถ่านไปหมดแล้ว วัดป่าบ้านตาด มีแต่บุตรแต่คุณเต็มส่วนเต็มถ่าน บุตรคุณก็คือคนเลวนั้นละ ส่วนถ่านก็

คือสถานที่อยู่ของคนเลว เรียกว่าส้วมว่าถ่าน มันเลอะเทอะไปหมดแล้วนะเวลานี้ มองไปที่ไหนจะดูไม่ได้ ถ้าพูดภาษาโลกก็ว่าคับหัวอก เราผู้เป็นหัวหน้าแบกไปหมดนี่นะ แต่นี่พูดจริงๆ ตามหลักธรรมชาติเราไม่หนักกับอะไร ในสมมุติสามแดนโลกธาตุเราไม่มีอะไรจะมาให้เราแบก ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง

กิเลสเท่านั้นเป็นภาระ เป็นตัวเรื่องราวทั้งหลายเข้ามายุ่งกวนจิตใจ ปิดกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีอะไรมายุ่ง อยู่กับโลกเราอยู่ด้วยอย่างนี้แหละ ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจเอานะ เข้ามาวัดมาวอย่ามาแก้งๆ ก้างๆ เห็นว่าวัดนี้คนเคารพนับถือมากอยากไปดู เตรีตเตร่ร่ร้อนเข้ามา เพื่อนๆ ฟ่านๆ ผิดเวลาล่าเวลาก็มา ส่วนมากเราจะออกเวลาที่คนหนีหมดแล้วประมาณ ๕ โมง ทำโมงขึ้นไปละเราจะด้อมๆ ออกมา ออกนี้จะไปดูกิจการต่างๆ ภายนอกวัดอะไรบอกพร่องขาดเขิน มาแล้วจะได้เตือนๆ แล้วมาเพื่อนฟ่านๆ ถ้ามาเจอกับเราแล้วชนาบปาราบไปเลย พูดจริงๆ นะ เราไม่เหมือนใคร มาถามเหตุถามผล มาอะไรกัน ไล่เบี้ยเข้าไป ถ้าไม่มีเหตุมีผลแล้วไล่ออกเดี๋ยวนี้เลย เอาอย่างนี้ ขนาดนั้นมันยังเพื่อนฟ่านๆ

ติดประกาศมันอ่านเมื่อไร นั่นเห็นไหม ที่นี้เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจธุระจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพื่อนฟ่าน เราเป็นคนสั่งเอง เป็นโหวทของเรา ภาษาของเรา มันอ่านเมื่อไร มาเจอตัวจริงเข้าถึงถูกไล่กันไปๆ มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ ยัวะยัวะ ไม่ทราบว่ามีอะไรต่ออะไร หลักเกณฑ์ไม่มี อยู่เร่ๆ ร่อนๆ ทุเรศนะเรา

การสอนโลกสอนด้วยความมีหลักมีเกณฑ์ หัวใจดวงนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ครอบโลกธาตุแล้ว นำธรรมมาสอนโลก เมื่อเห็นอย่างนั้นมันจึงทุเรศ นี่ก็สอนด้วยความเมตตา ให้ท่านทั้งหลายจำเอา แล้วจะมาหาว่าหลงตาตูดนะ ชำระความสกปรกทั้งหลายออกเพื่อให้เป็นคนดีขึ้นมา จำเอานะ ให้พร

หลังจ้งหัน

(คุณอุษณี ศักดิ์ศรีเจริญ อยู่บางแสน ชลบุรี ถวายแผ่นซีดีเปล่ามา ๖๐๐ แผ่นครับ) ตั้งแต่เกิดมาเราไม่เคยเห็น ใช้ทางไหนละ (ใช้อัดเทศน์หลวงตาครับได้มากหลายกัณฑ์) มาทุกแบบนั้นละ อย่างที่เทศน์เมื่อเข้ามีทุกแบบ อันนี้ก็มาทุกแบบเหมือนกัน มีอย่างนี้แล้วทำให้ระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเรา ธรรมะของท่านเป็นธรรมะกระเทือนโลก แต่จะได้ฟังเฉพาะพระเท่านั้น ฆราวาสไม่มีโอกาสได้ฟัง เทศน์สอนพระล้วนๆ ตลอดเลย มีแต่พระล้วนๆ ท่านเปิดเต็มเหนี่ยวเลย ลืมเสียงของท่านกังวาน พูดก็สวยงามเป็นประโยคเรียบๆ เหมือนช้างเดินตามทุ่งนา ประโยคการพูดของท่านเป็นอย่างนั้น แต่เวลาพูดธรรมะชั้นสูงเข้าไปๆ ฟุ้งนะที่นี้ ที่ว่าช้างเดินตามทุ่งนากลายเป็นช้างวิ่งนะ วิ่งตามทุ่งนา ฟุ้งๆ เลย ท่านล่องไปแล้วถึงได้มีอันนี้ มีพวกเทพพวกอะไร เรา

เสียดายธรรมะที่เราฟังมานี้ เราไม่ได้ดูถูกครูบาอาจารย์องค์ใด เพราะเราไม่ค่อยสนิทกับท่านเหล่านั้นนัก ก็มีพ่อแม่ครูจารย์มั่งนี่ เรียกว่ายกนิ้วให้เลยการเทศน์ ยกนิ้วให้เลย เพราะท่านเทศน์ทางภาคปฏิบัติล้วน ๆ

เรื่องศีลนี้ไม่ค่อยได้พูดกัน เพราะต่างองค์ต่างสมบูรณ์แบบเรื่องศีล ก็มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม การเทศน์จึงเทศน์ธรรมล้วน ๆ และเทศน์พวกปฏิบัติเสียด้วย พระนั่งเต็มอยู่เหมือนไม่มีเลย เจียบ เสียงท่านฟุ้ง ๆ ท่านเทศน์จบลงแล้วนี่ เริ่มแรกนั้น ๔ ชั่วโมงท่านเทศน์ แล้วค่อย ๆ ลดลงมาเหลือ ๓ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง หยุดตอน ๒ ชั่วโมงนะ เทศน์ ๔ ชั่วโมงนี่พระเหมือนหัวตอ ฟุ้ง คือจิตไม่ได้มากังวลกับร่างกาย เวลาเทศน์ธรรมะนี้เหมือนแม่กล่อมลูกด้วยบทเพลงนั้นแหละ ธรรมะกล่อมจิตให้สงบแนว เพราะความรู้กับธรรมที่สัมผัสกัน สืบต่อกันโดยลำดับ ๆ จิตไม่มีโอกาสจะคิดทางนั้นทางนี้

ธรรมเข้าหาจิตนี้สงบ ถ้ากิเลสเข้าหาจิตฟุ้ง วุ่นเลย ต่างกันนะ ถ้ากิเลสเข้าไปสัมผัสจิต จิตนี้จะฟุ้งชานมากทีเดียว แต่ถ้าธรรมเข้าไปนี้ ติดต่อกันไปเท่าไรยิ่งสงบลง ๆ แนวเลย ที่นี้เวลาจิตลงเต็มที่ของมันแนวเลย เสียงธรรมนี้จะแว่ว ๆ อยู่สูง ๆ นี่เรียกว่าช่วยตัวเองได้แล้วในขณะนั้นจิต เสียงแว่ว ๆ ขาดไปเลยเพราะตัวเองช่วยตัวเองได้แล้ว นี่พูดถึงขั้นที่ยังไม่สงบเพื่อความสงบก็สงบอย่างนั้นจากธรรมที่ท่านเทศน์ ส่วนผู้ดำเนินทางด้านปัญญาไม่ได้เป็นอย่างเดียวกันนะ คือจะขยับตาม ๆ ปัญญา ท่านเทศน์ปัญญานี้จะขยับตาม ไม่อยู่นะ ถ้าเป็นสมาธินี้แนว สงบแนวเลย จนกระทั่งพอตัวของตัวแล้ว เสียงธรรมที่กล่อมมันก็แว่ว ๆ อยู่สูง ๆ เฝิน ๆ นะ เข้าส่งถึงที่แล้ว แล้วก็เจียบไปเลย

นี่พูดถึงขั้นของจิตที่อยู่ในความสงบ และกำลังจะเริ่มสงบก็สงบได้ ผู้สงบแล้วก็แนวลงไป แน่นหนามันคงลงไป ที่นี้ผู้ที่ก้าวเดินทางด้านปัญญา เหมือนว่าก้าวตามท่าน ขยับตาม ท่านก้าวไปไหนปัญญานี้จะฟุ้งตาม ๆ ไม่อยู่นะปัญญา แก้กิเลสไปในตัว ๆ ในขณะที่ฟัง เกี่ยวกับผู้ฟังที่ดำเนินทางปัญญาแล้วนะ ทางด้านสมาธิมีแต่กล่อมจิตให้สงบ ๆ ทางด้านปัญญานี้ขยับตาม ไม่อยู่ เพราะฉะนั้นผู้ฟังเทศน์ในครั้งพุทธกาลที่ท่านแสดงไว้นั้นได้สำเร็จมรรคผลนิพพาน ไม่สำเร็จยังงี้ก็ตามกันตลอด ถึงขั้นตามตามตลอด ฟุ้งไปได้เลย

ที่นี้ผู้ฟังไม่ใช่คนหนึ่งคนเดียว และไม่ใช่ครั้งหนึ่งครั้งเดียวการฟังเทศน์ก็ตีคราวนี้ขยับไปจนถึงนี้ เทศน์คราวหลังขยับเรื่อย ๆ ฟุ้งเลย นั้น แต่ก่อนเราก็ไม่ค่อยคิดนักจะว่าเชื่อหรือไม่เชื่อก็ไม่ค่อยแน่นอนอนันักเวลาเรียนหนังสืออยู่นะ เพราะจิตเรานั้นลอยอะไร ๆ มามันก็ลอยไปหมด ไม่มีติละจิตอันนี้นะ ที่นี้พอมาปฏิบัติเอาจริงเอาจังภาคปฏิบัติมันจับได้ตลอด เอาตัวเรามาเป็นพยานเวลาฟังเทศน์ เวลานี้เราพิจารณาอยู่อย่างนี้ เอ้า ท่านเทศน์มานี้จะเป็นยังไงคอยดู จ้อ พอท่านเทศน์มานี้ท่านรู้แล้วท่าน

ผ่าน ๆ เราก็ขยับตาม ได้ทีละวรรคละตอนไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็ได้ นี่เราเชื่อว่าพระพุทธเจ้าแสดงธรรม ผู้ฟังธรรมได้บรรลุมรรคผลนิพพานจำนวนมาก แน่ใจเลย เพราะอันนี้เป็นพยาน ถึงจะยังไม่สำเร็จในเวลานั้นก็ตาม มันเป็นพยานในการก้าวเดินของจิตในเวลาทีฟังเทศน์ ก้าวเรื่อย ๆ นี่ขั้นปัญญา

ทีนี้ผู้ฟังมันหลายชั้น ผู้ไม่สงบก็สงบเข้าไปจำนวนมาก แน่ ผู้ที่สงบแล้วก็แน่วลงไปอีก จากนั้นผู้ก้าวเดินทางด้านปัญญาก็พุ่ง ๆ เลย มีหลายชั้นของผู้ฟัง แล้วก็ได้รับประโยชน์ทั่วถึงกันตามชั้นภูมิและกำลังของตนนั้นแหละ เราเชื่อเลยเถียว ไม่สงสัยที่ว่าพระพุทธเจ้าแสดงธรรม ผู้ฟังธรรมได้บรรลุมรรคผลนิพพาน เชื่อเลยเถียว เพราะชั้นของจิตของธรรมผู้ที่มาบำเพ็ญไม่เหมือนกัน ผู้มาศึกษาอบรมไม่เหมือนกัน ผู้อยู่พื้นที่ขยับตัวขึ้นมา ผู้พอมีหลักมีเกณฑ์ก็ขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ที่ก้าวเดินที่จะหลุดพ้นแล้ว พุ่งไปเลย เพราะเทศนานั้นแหละไม่ใช่เพราะอะไร

จะว่าอะไรเราฟังอยู่หนองผือ ฟังนี้จิตมันดับพริบลงเลยเถียว ขณะฟังเทศน์นะอะไรดับหมดเลย ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้เขามีตามปกติ แต่จิตมันดับของมัน เหมือนว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีเลย ตั้งสองสามวัน รัศมีของมันยังมีดับอยู่ในนั้น ทีแรกมันดับพริบเหมือนอะไรดับหมด เวลาจิตมันถอยออกมาแล้วมองอะไรก็เห็น แต่พื้นใหญ่ของมันมันดับ ตั้งสองสามวันถึงจางไป เป็นในหัวใจของเราเราฟังแล้ว งงก็ไม่งง อัจฉริยะเท่านั้นเอง อัจฉริยะธรรมของท่านที่แสดง

ท่านแสดงด้วยความรู้จริงเห็นจริงสด ๆ ร้อน ๆ ผู้จับมาตี้มมากินก็สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน เหมือนเราป้อนข้าวเด็กนั้นแหละ ป้อนข้าวเด็กเป็นยังงั้น จนกระทั่งถึงขั้นเด็กอิมเด็กก็รู้อเอง การป้อนก็หยุด ท่านป้อนศีลป้อนธรรมใส่บรรดาสัตว์ทั้งหลาย ด้วยการเทศนาว่าการก็แบบเดียวกัน มันดูตมตี้ม การเทศนาว่าการก็เหมือนป้อนเข้าไป ๆ มันชัด ๆ ที่ว่ามันดับอยู่ตั้งสามวัน โอ้อัจฉริยะ ฟังเทศน์ตอนนั้นพอมันลงเต็มที่แล้วดับพริบหมดเลย เทศน์ไม่สนใจเลยนะ จะว่าตั้งใจไม่สนใจก็ไม่ใช่ อันนี้มันหากเป็นเองของมัน ไม่สนใจเอง มันสนใจอยู่กับอันนี้ หรือเป็นอยู่กับอันนี้

พอท่านเทศน์จบจิตค่อยถอยขึ้นขึ้นมา อะไรก็ยังดับอยู่ ดับคือว่าถอยออกมา อันนั้นดับแท้ ๆ อันนี้ค่อยถอยออกมาดับ ตั้งสามวันรัศมีแห่งความดับยังมี เห็นได้ชัด ๆ อย่างนี้ ผู้ฟังธรรมถึงขั้นผู้รู้จริงเห็นจริงจะไม่สำเร็จได้ยังไง เพราะเทศน์ตรงไหนจริงทั้งนั้น นอกนั้นดึงไป ๆ ตามช่องทางที่ถูกต้อง ไม่ได้ดึงออกนอกกลุ่มนอกรทาง ผู้นี้เดินตามไป ๆ ก็พุ่งถึงเลย อย่าว่าแต่พระพุทธเจ้าสอนพวกสาวกทั้งหลาย ประชาชนทั้งหลาย ได้สำเร็จมรรคผลนิพพานอะไร แม้แต่หมามันยังพาพระไปถึงจุดหมายได้ ฟังซิ หยาบไหม คำพูดคำนี้ เอาตำรามายันเลย

เขาไปนิมนต์พระให้ไปฉันที่บ้านเขา เขาบอกว่าเขาจะเอาหมามาจับ เขาว่าฉัน จะให้หมามาจับไปบ้านแทน คือเขาอยากแสดงฤทธิ์หมาของเขา หมาก็มาจริง ๆ นะ นี่เห็นไหม ตั้งแต่หมาจับก็ยังไม่ถึงที่ไซ้ไหม พระพุทธเจ้าจึงจะไม่ถึงได้ยังไง หมาก็ยังไม่ถึงที่ ถึงที่ฉัน เข้าใจไหม ถึงเวลามันมา หมา พระท่านก็อยากหยอกอยากเล่นหมา ไม่ว่าใครแหละ ก็หมามาพาไปบ้าน เขาบอกไว้แล้วว่าจะให้หมามาจับไป หมาดูนั้นก็คงจะรู้ภาษาคนได้ดี บอกให้ไปรับพระเขาก็ไป พอไปถึงที่ของพระอยู่แล้ว พระก็เตรียมตัว ท่านก็บอกว่าเหอ มาแล้วเหอ เขาก็รออยู่นั้น

ที่นี้พระก็พาไป พอถึงทางแยกทางไหน ก็อยากทดลองหมา อยากหยอกเล่นกับหมาละซี พอไปถึงทางแยกทางนี้ ก็รู้อยู่แล้วว่าจะไปทางนี้ หมาเขาก็พาไปนี้ หากพระทำท่าหลงแยกไปนี้ เขาก็ไปคาบชายจิวรติงกลับมา แล้วก็ดึงไปตามทาง พอไปตามทาง เขาก็บอก มีทางแยกทางไหน พระนี่คือตัวหลงละ หลงทาง ไปนี้เขาก็ตามไปคาบชายจิวรมา ทางแยกเท่าไรหลงทั้งนั้นละพระ คือพระท่านอยากทดลองหมา อยากเล่นกับหมา ทางแยกทางไหนก็ไปละ ทางตรงไม่ไปนะทางแยกหลงไปละพระ เขาก็ตามไปคาบมา นี่ตำรามี จนกระทั่งถึงบ้าน หมามาจับพระจึงกระทั่งถึงบ้าน พระพุทธเจ้าจึงสัตว์โลกจะไม่ถึงมรรคผลนิพพานได้ยังไง พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกเหนือหมาสักเท่าไร

พูดนี้หยาบไหม ฟังซินะ โลกสกปรกมันหาว่าธรรมะเป็นของสกปรกมาก เป็นของสกปรกหยาบโลน เดียวนี้มันขนาดนั้นนะ หมดคุณค่าหมาตราคาหัวใจมนุษย์ เรียนสูงขนาดไหนก็ตาม เป็นความสำคัญของตนเองต่างหาก ไม่ได้เป็นความจริง เรียนจำได้แล้วก็มาทะนงด้วยความจำได้ความรู้ ความชั่วไม่หลุดลอยไปจากใจจะว่าดีได้ยังไง เรียนธรรมก็เหมือนกัน เรียนไม่สนใจปฏิบัติก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เด็กผู้หญิงผู้ชายเรียนได้ทั้งนั้น แต่ถ้าไม่ตั้งใจปฏิบัติตามก็พอ ๆ กันหมด ไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าเรียนแล้วนำการศึกษาไปปฏิบัติ ได้ผลด้วยกัน

ท่านจึงว่าปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ธรรมสามประการนี้แยกกันไม่ออก เป็นองค์ศาสนาโดยแท้ ปริยัติคือการศึกษาบรม เล่าเรียนก็ตาม ศึกษาครูอาจารย์ได้ยินได้ฟังมาก็ตาม นำไปปฏิบัติซิ อย่างหนึ่งเวลาฟังเทศน์นี้เป็นภาคปฏิบัติอยู่ในตัวนะ ฟังไป ๆ ปฏิบัติอยู่ในตัวนี้ยิ่งดีกว่าภาคที่เราตั้งใจไปปฏิบัติ คือฟังไปในนั้น ปฏิบัติไปในตัว ที่นี้ก็บรรลุมรรคผลนิพพานได้ในขณะฟัง เป็นภาคปฏิบัติที่ดีเยี่ยมทีเดียว ภาคปฏิบัติอันดับสอง ฟังแล้วก็มาปฏิบัติต่อตัวเอง ท่านว่าให้นาสมาธิภาวนาพิจารณาอย่างนั้น ๆ นี่เป็นภาคปฏิบัติอันดับสอง ภาคปฏิบัติอันดับหนึ่ง ทั้งฟังทั้งรู้ทั้งเข้าใจ ทั้งแก้กิเลสตัณหาได้ในเวลานั้น นั่นเป็นพัก ๆ นะ

พูดไปนี่ไม่เหมือนแต่ก่อนนะ พูดไปหลงลืมไปไม่มีเงื่อนต่อ นี่ละความจำในชั้น ๕ สัญญานี้ตัวสำคัญ สังขารปรุงได้ตลอด แต่สัญญาจำไม่ได้ หลง ๆ ลืม ๆ ไป เป็นอย่างนั้นละ พูดไปหลงลืมไป นี่ก็ไม่ทราบว่าคุณเรื่องอะไรมา หลงลืมไปอย่างนี้ละ เราพูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ นะ เหมือนวัตถุที่เลิศเลอใส่ภาชนะไว้ ปิดไว้ แล้วเอามูตรคุณมาพอกข้างบน ใครไปก็จะเห็นแต่มูตรแต่คุณอยู่ข้างบน ทองคำทั้งแท่งอยู่ใต้ไม่เห็นกัน ก็อยู่ด้วยกันสด ๆ ร้อน ๆ แต่กิเลสมันไปปิดไว้หมด สกปรกอยู่ข้างบน

นี่จิตใจของเราถูกกิเลสมันปิดไว้หมดข้างบน อะอะอะมากิเลสออกบ้าง ๆ กิเลสลากรเราไปพร้อม ๆ มีแต่กิเลสสด ๆ ร้อน ๆ ธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ ไม่ได้ ไม่แสดงตัวได้ ทีนี้เมื่อภาคปฏิบัติก็ตั้งอันนี้ออก ที่ปิดอยู่ตั้งออก ๆ เปิดออก ๆ ก็เห็น เปิดออกหมดจ้าเลย นั้นสด ๆ ร้อน ๆ เราเคยเทียบให้ฟังแล้ว เหมือนสระใหญ่ที่มีน้ำใสสะอาด ทุกสิ่งทุกอย่างเต็มอยู่ในนั้น คุณค่าของน้ำอาบดื่มใช้สอยดีหมด แต่ถูกจอกแหนปกคลุมไว้ในสระ ใครมองลงไปก็เห็นตั้งแต่จอกแต่แหน ไม่เห็นน้ำ

ทีนี้มองไป ๆ คือผู้ปฏิบัติปฏิบัติไป เหมือนกับว่าเวกจอกเวกแหนออก เอาจอกเอาแหนออก เริ่มเห็นน้ำ ตักน้ำมาอาบดื่มใช้สอยดู แน่ใจ นั้น ประจักษ์ใจ โอ้ น้ำนี้ น้ำนี้มีอยู่ในสระ สอง น้ำนี้ใสสะอาด อาบดื่มใช้สอย ทรงรสรทรงชาติได้เป็นอย่างดี ทีนี้คนนี้แนใจแล้วว่าน้ำในสระนี้มี ก็พยายามขนจอกขนแหนออกไปเรื่อย ๆ อย่างที่ท่านว่า พระโสดา กระแสพระนิพพานถึงแล้ว ก็เหมือนเขาไปเปิดจอกเปิดแหนออกจากน้ำ เห็นน้ำแล้วตักอาบดื่มใช้สอย ชัดเจน แน่ อ้อ น้ำนี้มี พร้อมทั้งคุณภาพของน้ำนี้มีสมบูรณ์ นี่ท่านถึงกระแสพระนิพพาน

จิตนี้หยั่งลงในน้ำทั้งหลาย ทุกอย่างมีสมบูรณ์หมดแล้ว ทีนี้ก็มีแต่จะขยับ ถึงจอกแหนจะปกคลุมไปหมดหลังอาบดื่มใช้สอยเรียบร้อย ก็พอเป็นพยานแล้ว ถึงจอกแหนจะปกคลุมหุ้มห่ออยู่ก็ตาม ความเชื่อนี้จะไม่ถอนว่าน้ำในสระนี้มี และน้ำในสระนี้ ทรงรสรทรงชาติสมบูรณ์แบบมีไม่ถอน นี่เป็นอจลศรัทธา ถึงจอกแหนจะปกคลุมอยู่ ความเชื่อนี้หยั่งแล้วว่าน้ำในสระนี้มี พร้อมทั้งคุณภาพสมบูรณ์แบบ นี้ท่านว่า โสตะ ๆ แปลว่ากระแสแห่งพระนิพพานพาดพิงถึงแล้ว เทียบเหมือนคนเปิดจอกเปิดแหนเห็นน้ำในสระนั้นแหละ จากนั้นเขาก็เอาออกเรื่อย ๆ เอาออกจนหมดสระแล้วจ้าเลยน้ำในสระ นี่ละถึงมรรคผลนิพพาน พวกกันจำเอานะ สด ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้

อย่าให้กิเลสมาหลอก แหม โลกเรานี้มีแต่โลกกิเลสปิดหูปิดตาไว้หมดมองไม่เห็น ดีไม่ดีคัดค้านต้านทานต่อสู้กับธรรมที่เป็นเครื่องเปิดพิษภัยออกจากหัวใจอีกด้วย ช้านะ มันไม่ได้เห็นว่าธรรมเป็นคุณ มันเห็นสิ่งปิดบังให้มันตาบอดว่าเป็นคุณไปเสีย อย่างที่เขาว่าเทศน์หยาบเทศน์โลน ฟังซิฟังได้ยังไง สายธรรม ภาษาของธรรม ความรู้

ของธรรมและธรรมแท้เป็นอย่างนั้น นี่ทาง เอ้า ต่ำก็ไปตามต่ำ เหมือนถนนไปสู่หมู่บ้าน เอ้า มันสูงก็ไป ต่ำก็ไป เรียบก็ไป ไปตามทางสายนี้ไปทางอื่นไม่ได้ ไม่ถูก ก็ไปตามทางนี้จนกระทั่งถึงหมู่บ้าน

อันนี้สายธรรมที่ควรจะหนักก็หนัก ควรจะเบา ก็เบา ที่เขาว่าหยาบโลนๆ ภาษาธรรมเรียกว่าหนักเบาไปตามธรรมชาติซึ่งเป็นสายทางของธรรม แสดงอย่างนั้น เจตนาที่ว่าหยาบว่าโลนท่านไม่มี ความหมายของธรรมไม่มี อันนี้เป็นความหมายของกิเลสที่เข้าตัว สงวนตัวมากไม่ให้อะไรมาแตะต้องต่างหาก ส่วนธรรมตรงไปตรงมา สิ่งที่ว่าหยาบโลนมันมีอยู่กับทุกคนไม่ใช่เธอ ถ้าว่าท่านเทศน์หยาบโลน ตัวของเราเป็นอะไร เราสะอาดล้นฟ้าล้นแผ่นดินมาจากไหน เห็นธรรมไปไหน จึงว่าธรรมหยาบโลน ตัวเราสะอาดเหนือโลกไปไหน เหนือนิพพานไปไหน เหนือพระพุทธเจ้าเหนือธรรมไปไหน มันไม่มี เข้าใจไหม มันตันเดาเกาหมัดว่าไปอย่างนั้นเอง

ขอให้เปิดในจิตนี้ ความเพียรจิตตภาวนาลำคัญมากนะ ที่จะเปิดให้เห็นประจักษ์ ทาน ศีล เหล่านี้หนุนกันมาๆ ภาวนาเป็นกุญแจที่จะไขมรรคผลนิพพาน เป็นกุญแจสำคัญ เปิด ๆ และบุญกุศลทั้งหลายที่สร้างมาด้วยการทำบุญให้ทานต่าง ๆ มารวมอยู่นั้น ละ มารวมอยู่ในจิตตภาวนา จิตตภาวนาเป็นทานบใหญ่ เป็นที่รวมของบุญกุศลทั้งหลาย เหมือนแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลลงสู่ทานบใหญ่มีมหาสมุทรเป็นต้น ลงนั้นทั้งนั้น ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

เพื่อนฝูงมีมาก ๆ ทั้งพระทั้งเณรทั้งประชาชนมีมาก ๆ ว่าเราจะสะดวกสบายใจ ไม่สะดวกนะ เป็นภาระของเราได้ดูแลรักษารับผิดชอบทั้งหมด เพราะฉะนั้นถึงได้ดูกัน อย่างตอนเช้านี้เหมือนกัน พระเข้ามานี้เข้ามาเหยียบย่ำทำลาย จะมีเจตนาหรือไม่มีเจตนา ก็ตามผิดก็เป็นผิด มันก็ขวางจนได้ความผิด ถึงขนาดไล่ออกจากวัด ๆ ก็มี สอนกันไปก็มี ไล่ออกไปเลยก็มี มาทำทุกแบบในวัด ประชาชนก็เหมือนกัน มีหลายแบบนะ เรื่องก็มาถึงเราเป็นจุดศูนย์กลาง มาถึงเราจนได้ จะต้องได้สืบได้ส่ายะพินิจพิจารณาตามเหตุตามผลที่เขาออกมาหรือร้องเรียนมา เราจะต้องสอดแทรกดู

ที่จะให้เชื่อง่าย ๆ ไม่ได้ ธรรมไม่ใช่อย่างนั้น จะต้องตามเหตุตามผลหาความจริง ถ้าเป็นความจริงแล้วสิ่งเหล่านั้นควรจะทำปฏิบัติอย่างไร ทีนี้ก็ปฏิบัติ สมมุติว่าคนนั้นผิด ควรเตือนเราก็ตีเตือน คนนั้นเขาพูดตามความเป็นจริงยอมรับ ถ้าไม่เป็นอย่างจริงหาเรื่องใส่กันมันก็ไปเป็นโทษกับคนนั้น ฟังอย่างนี้ที่ฟังเรื่องราว ไม่ใช่จะเข้าข้างนั้นข้างนี้ เข้าไม่ได้ ธรรม ธรรมไม่มีคำว่าเข้าข้างนั้นข้างนี้ ตรงไปตรงมา ไม่มีพวกนั้นพวกนี้ ไม่มีพวกเขา พวกเรา ธรรมสอนโลก สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ทั่วโลกธาตุเป็น สัพเพ สตฺตา ด้วยกันทั้งนั้น จะแยกจะแบ่งไป

ไหนไม่ได้ ธรรมชาติกระจายไปหมดอย่างนี้แล เอาละวันนี้ สายแล้ว เมื่อเช้านี้ก็เทศน์กัณฑ์หนึ่ง หลังจ้งหันแล้วก็เอาอีก

(มีผู้ถวายปัจจัยส่วนองค์หลวงตารวมจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท) เอ้า สาธุพร้อมกัน (สาธุ) ถวายมายังไงก็ตามหลวงตานี้ออกหมดเลยไม่มีเหลือ จึงเรียกว่าวัดนี้เงินที่ได้มามากน้อยเป็นเงินเพื่อโลกเพื่อแผ่นดินไทยเป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นกระจายออกไปอีก เงินวัดนี้ออกช่วยโลกทั้งหมด วัดนี้สมบูรณ์แบบทุกอย่างวุ่นหาอะไร พวกเขาอยากจนมีตั้งมากมายกายกอง เหลือออกไปอย่างนั้นละ นี่ก็ได้พูดกับผู้กำกับแล้วให้ติดต่อไปทางเวียงจันทน์ ให้เอาธสลิปล้อมาสองคัน ส่งสารเขา โอ๊ย จนมากนะ นี้ละ สพุเพ สตุตา ไม่มีที่ไหนๆ สพุเพ สตุตา ครอบไปหมดเลย สัตว์โลกมีความเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น หวังความช่วยเหลือพึ่งผู้อื่นด้วยกันทั้งนั้น

นี่เราก็จะจัดของไปมอบให้ทางเวียงจันทน์ สั่งเขาให้เอาธสลิปล้อมาสองคัน ก่อนที่จะมาให้บอกล่วงหน้ามาก่อน เพื่อเราจะไปจัดของมาพร้อมมารอไว้นี้ พอเขามาก็ขนของขึ้นใส่รถให้เต็มลิสล้อมสองคันไปเลย ข้ามไปเวียงจันทน์ สั่งแล้วนี้ ให้เขาบอกล่วงหน้าสองวัน เราจะไปเอาของมาเต็มไว้เลย ส่งไปทางเวียงจันทน์ ส่งสาร

นี่ละเงินพี่น้องทั้งหลายที่มาถวายวัดนี้ให้เห็นชัดๆ อย่างนี้ เป็นประโยชน์แก่โลกอย่างนี้ตลอดมา เราไม่เก็บ ไม่มีคำว่าเก็บ แม้บาทหนึ่งเราก็ไม่เคยมีในใจเรา มีแต่เพื่อโลกทั้งนั้น จะพูดว่าเป็นนักเสียสละในประเทศไทยสมัยปัจจุบัน เรายกนิ้วได้เลย เอาใครเก่งกว่านี้มาเราจะยอมรับ ว่าจั้นเลย คือหัวใจมันเปิดจำอยู่ด้วยความเมตตาไม่ใช่อะไรนะ เมตตาที่มีเท่าไรไม่เหลือ ปิดออกหมดเลย

กลางคืนก็พิจารณา ทางด้านภาวานาก็พิจารณาอีกทีหนึ่ง ตอนเช้าพอดึ่นนอนขึ้นมาก็เอาอีก พิจารณา มีแต่เพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้มีเพื่อเราเลย หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีเพื่อเรา มีแต่เพื่อโลกทั้งนั้น กลางคืนนั่งพิจารณาภาวานา เสร็จแล้วก็พิจารณาเรื่องโลกอีก โลกละเอียด โลกหยาบ โลกทุกแบบอยู่ในนี้พูดไม่ได้ แต่รู้ประจักษ์ในหัวใจ อันใดที่จะนำมาสู่โลกได้ก็นำมาตั้งที่ว่านี้แหละ อันนี้เป็นเรื่องหยาบๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าใครอนุโมทนาไม่อนุโมนาก็ตาม เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมเต็มท้องฟ้าอนุโมนาความดีงามของพวกเราที่สร้างนี่นะ

ไอ้พวกมนุษย์ซีเห้มน้ำมันไม่อนุโมนาช่างหัวมัน พวกเทวบุตรเทวดาไม่ได้ซีเห้มนนะ พวกนี้อนุโมนาเต็มท้องฟ้า อันนี้ไม่เห็น อันนี้เห็นจะว่าไง พูดให้มันชัดๆ มันจวนจะตายแล้ว เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดทุกอย่าง เพราะมันประจักษ์ในหัวใจแล้ว ใครเชื่อไม่เชื่อไม่สำคัญ นี่มีหรือไม่มี เราเห็นชัดเจนอย่างนี้ใครจะว่ามีหรือไม่มีก็ตาม เราชัดเจนด้วยสายตาของเรา

อันนี้ก็เหมือนกันยิ่งประจักษ์ชัดยิ่งกว่านี้อีกที่เราช่วยโลก เราไม่ได้ช่วยสุมสี่สุมห้านะ พิจารณาเต็มกำลังความสามารถ ที่จะออกแง่โตมุ่มโตเราจะไม่ถามใคร เต็มหัวใจเราแล้วออกๆ อย่างอุบายวิธีการต่างๆ ที่น่าพิเนียงทั้งหลายช่วยชาติเหมือนกัน เราออกด้วยพิจารณาในธรรมทั้งหลายแล้วออกๆ เราจึงไม่ไปถามใครๆ ผิดถูกชั่วดีเราไม่ไปสนใจกับใครยิ่งกว่าเราพิจารณานี้ถูกต้องแล้วออก จะควรออกมากออกน้อยจะเปิดอยู่ในหัวใจนี้ละ เปิดออกๆ

การพูดจาพาที่เหมือนกัน อย่างเราเทศน์ที่เขารู้ว่าเทศน์หยาบเทศน์โลน เราไม่สนใจกับคำเหล่านี้ ธรรมเหนือโลกทุกอย่างแล้วจะมาหยาบโลนอะไร ฟังซินะ มันเหนือทุกอย่างแล้วจะมาหยาบๆ โลนๆ อะไร โลกนี้เป็นโลกหยาบโลน ธรรมเป็นธรรมชาติที่สะอาดสุดยอดแล้ว จะเอาธรรมมาละเคล้ากับนี้ว่าเทศน์หยาบเทศน์โลน ฟังไม่ได้ ไม่ฟัง ไปเลย นี่ละเราพิจารณา

ยิ่งจวนจะตายเปิดออกให้เห็นทุกอย่าง ว่าพุทธศาสนาเราเป็นศาสนาที่เปิดโลกธาตุว้างนั้นเลย เปิดมรรคผลนิพพานแล้วยังไม่แล้ว เรียกว่าเปิดมรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ แก่ผู้บำเพ็ญ และเปิดความรู้ความเห็นที่จะเป็นออกจากใจนี้กระจ่างแจ่มไปหมดได้ นี่ก็เป็นตลาดอันหนึ่งที่ใหญ่โต สำหรับอุปนิสัยของผู้ที่จะรู้จะเห็นมากน้อย จะเปิดขึ้นในหัวใจ แล้วไม่ต้องถามใครเลยๆ ดังพระพุทธเจ้าท่านถามใครเมื่อไร ไม่เคยถาม สาวกแต่ละองค์ท่านไปรู้ไปเห็นอะไรมา ท่านไม่ถามใคร ไม่มีอะไรประจักษ์ยิ่งกว่าท่านที่รู้ที่เห็นประจักษ์ตนเอง เป็นอย่างนั้น ที่เราช่วยโลกก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน

บางคนก็ว่า เป็นยังไงเหน้อยไหมหลวงตา แทนที่เราจะตอบว่าเหน้อยหรือไม่เหน้อยเราไม่อยากตอบ อยากตีปากเอา เข้าใจไหม มันขี้เกียจตอบ ตีปากเอาเลย เอาละพอ (มีผู้ถวายกฐินเพิ่มเติมค่ะ แล้วหนูลากลับกรุงเทพรุ่งนี้ค่ะ) เออ ไปสวรรค์นะ บุญเต็มหัวใจแล้วไปเถอะ เงินทองข้าวของกระเป่าแพบ แต่มาเต็มอยู่ที่หัวใจ เข้าใจไหม กระเป่าคือด้านวัตถุ แปรสภาพมาเป็นบุญเป็นกุศลเต็มหัวใจ กระเป่าแพบแพบไป หัวใจเต็มด้วยบุญด้วยกุศลแล้วพอ อันนี้จะพาไป อันนั้นไม่พาไป เอาละจะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz